

VÝTAH

ZE ZUŠ VEVEŘÍ

ROZHOVOR

učitel akordeonu Denys Povochnikov
maminka Veronika Langová

REPORTÁŽE

Kuželky ve Vlčnově
Výjezd na festival do Belgie
Taneční koktejl
Aktivity výtvarného oddělení

LUŠTĚNÍ A SOUTĚŽ

HUDEBNÍ SOUBORY

Smyčcový orchestr Žraloci
Nejmladší orchestr Rybičky

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Pozvánky na akce do prázdnin

SLOVO ŘEDITELE

Milí čtenáři,

vychází třetí a zároveň poslední číslo našeho školního časopisu v tomto školním roce. Léto už pomalu klepe na dveře a možná máte podobný pocit jako já – že ten rok utekl opravdu rychle. Máme za sebou mnoho krásných koncertů, výstav a představení, letošní školní rok byl mimořádně bohatý na události. A ještě zdaleka nekončíme.

Srdečně vás zvou na závěrečné akce tohoto roku – čekají nás absolventské koncerty a vernisáž absolventské výstavy, taneční i divadelní představení a další vystoupení. Zvláštní pozornost si zaslouží ZUŠka na vzduchu, náš velký celoškolní happening, na který se osobně velmi těším. Letos se poprvé přesouváme do parku u žabovřeské radnice v ulici Horova. Přijďte se podívat na vystoupení našich souborů, sólistů, tanečnic, výtvarníků i dramatiků – bude to velké a inspirativní setkání.

Rád bych také upřímně poděkoval všem dětem, rodičům a pedagogům za vynikající výkony na nejrůznějších soutěžích a přehlídkách. Bylo jich opravdu mnoho a velmi si vážím nasazení, které s nimi bylo spojeno. Víím, že to není samozřejmé – vyžaduje to čas, energii i organizační schopnosti. Ale má to smysl. Děti díky tomu rostou, získávají nové impulzy a zkušenosti.

Dovolte mi ještě malé avízo: příští školní rok oslavíme 75. výročí založení školy. Čekají nás mimořádné události, mezioborová setkání, spousta hudby, umění a inspirace. Máme talentované žáky i skvělé pedagogy – věřím, že se máte opravdu na co těšit.

Do konce školního roku nás ještě čeká řada důležitých úkolů – právě probíhají talentové zkoušky, připravují se zkoušky postupové, konají se absolventská vystoupení a na školách vrcholí uzavírání klasifikace. Přeji vám i nám všem, ať tento závěr školního roku proběhne co nejlépe a v klidu.

Budu se těšit na setkání při některé z našich akcí. A pokud byste měli jakékoli připomínky nebo podněty k obsahu časopisu či newsletteru, budeme za ně velmi vděční.

S přátelským pozdravem

MgA. Vladimír Halíček, MBA

ředitel školy

OBSAH

KUŽELKY VE VLČNOVĚ	2
TANEČNÍ KOKTEJL	4
BIG BAND ZUŠ VEVEŘÍ NA MEZINÁRODNÍM FESTIVALU EMJ	6
MLADÉ VÝTVARNICE PŘIPRAVILY POZORUHODNÝ FESTIVAL.....	10
DĚTI Z VÝTVARKY TVOŘILY PRO HOSPIC.....	12
POHÁDKOVÉ HÁDANKY – pojďte si je zkusit!.....	13
ROZHOVOR – akordeonista Denys Povolnikov	14
ROZHOVOR – maminka Veronika Langová.....	16
SMYČCOVÝ ORCHESTR ŽRALOCI	18
SMYČCOVÝ ORCHESTR RYBIČKY	20
HUDEBNÍ LUŠTĚNÍ	22
SOUTĚŽ „NAVRHNI MASKOTA“	24
PŘIDEJTE SE DO NAŠEHO SBORU.....	25
POZVÁNKY	26

Děkujeme všem, kteří se na přípravě tohoto čísla podíleli! Zapojili se žáci, učitelé i rodiče,

VŠEM MOC DĚKUJEME!

Sestavila Klára Hrivňáková, PR, media@zusveveri.cz

KUŽELKY VE VLČNOVĚ

Pan učitel Zdeněk Kužela se svým žákovským dechovým souborem Kuželky vyjeli za školáky do Vlčnova. S publikem se velmi rychle propojili a výchovný koncert končil spontánním veselým tancem dětí v sále. Přidaly se i paní učitelky!. Žáci ZUŠ Veveří umí spolu s hudbou předávat radost ze života a na to jsme hrdí.

Začátkem dubna, ve středu 9.4.2025, jsme hráli výchovný koncert pro dvě základní školy ZŠ Dolní Němčí a ZŠ Vlčnov v kulturním domě ve Vlčnově – sešlo se přibližně 400 posluchačů. Celý výchovný koncert uváděl náš skvělý pan učitel Radek Novotný. V našem repertoáru byly tyto písně (v tomto pořadí):

I Will Follow Him
Back to Black
My Heart Will Go On
Spěchám
Beautiful
Rehab
Footloose
Shallow
The Time Of My Life

Vždy mezi jednotlivými písněmi představil jeden žák svůj nástroj a zahrál na něj. Takto vypadal celý průběh našeho výchovného koncertu. Měli jsme nemalý úspěch, děti doslova křičely o přídavek, pro který jsme zvolili píseň „Spěchám“. Děti začaly naprosto spontánně tančit, dělat hada, kolečka atd. Atmosféra byla vskutku vydařená ;-).

Také sami účinkující žáci si akci pochvalovali. Ačkoliv jsou zvyklí na jiný formát koncertů, zvládli vše na jedničku. Stručně a výstižně to shrnul Arslan Say: „Tento koncert byl pro mě jiný v tom, že to bylo šílené, a užil jsem si to. Nebylo těžké nástroj představit, když mě baví.“ „Náš výchovný koncert byl oproti ostatním jiný v tom, že jsme mezi jednotlivými skladbami hráli sóla, abychom dětem představili naše nástroje a mohly si je tak poslechnout, jak zní samostatně,“ upřesňuje Adam Leder, který v souboru hraje na alt saxofon i baryton saxofon. Jako jediný tak na koncertě předváděl dva nástroje. Bylo těžké to dětem vysvětlit? „Představit svůj nástroj není vůbec těžké. Naopak to je radost,“ říká s úsměvem. „Dětem jsme vždy uvedli základní informace o nástroji a případně nějakou zajímavost. Poté jsme zahráli nějaký úryvek skladby našeho výběru.“

Naším cílem bylo se tímto koncertem ve Vlčnově představit a říci si našimi výkony o nabídku, abychom vystupovali v příštím kalendářním roce (kdy bude mít naše ZUŠ Veveří výročí) na akci „Jízda králů“ na hlavním pódiu. A tento cíl zdá se, že se nejspíše vyplnil. Hned následující ráno mi totiž volal pan starosta Vlčnova (který se tam byl též včera podívat), a naprosto nadšen našim vystoupením mě požádal, zda bychom mohli u nich udělat koncert pro širokou veřejnost. Domluvili jsme se tedy na vystoupení na Jízdu králů v posledním víkendu v květnu v roce 2026. Dále mě kontaktovala také ZŠ Vlčnov, že byli též naprosto nadšení a rádi by se domluvili na výchovném koncertě i v příštím roce.

Zdeněk Kužela, Dipl. um.

TANEČNÍ KOKTEJL

Cože? V kabaretu? Takové malé holky??? Je to tak, i když vlastně trochu jinak. Vraťte se s námi do taneční dubnové neděle.

V neděli 27. 4. 2025 se všechny tanečnice paní učitelky Gabriely Hrabalové předvedly na společném vystoupení v Cabaret des Péchés. Prostor kabaretu byl krásný a vytvořil děvčatům důstojné prostředí, které dalo vyniknout jejich precizně nacvičeným sestavám i sólovým číslům. Na pódiu se objevily všechny věkové kategorie, od přípravky až po studium pro dospělé, vidět jsme mohli i čísla, se kterými děvčata bodovala na soutěžích. Hudba a téma vždy odpovídalo věku, sestavy doplňovaly milé detaily. Představení plynulo ladně a svižně a úsměvy na obou stranách - na pódiu i v hledišti - umocňovaly příjemnou atmosféru.

„Jsme rádi, že jsme se nechali sem vytáhnout. To je něco jiného než večer v paneláku! Moc hezké představení a ještě jsme si k tomu mohly dát vínečko, skvělá kombinace! Paní učitelka je šikovná, jak to připravila, velmi se nám to líbilo,“ chválili si představení rodiče z řad diváků.

„Je to náš krásný den, na který se všichni moc těšíme a moc si ho užíváme. Jsem na své tanečnice moc a moc pyšná. Ještě bych chtěla dodat, že takhle krásně si to můžu užít díky skvělým kolegyním z výtvarky i hudebky, které mají děti celý den na starost. Velkou oporou mi byla Lucka Prokopová. Naše představení letos ještě obohatily tanečnice z Kopřivnice, což bylo pěkné zpestření,“ ohlíží se paní učitelka Gabriela Hrabalová.

A doplňujeme i pohled desetileté divačky – zápis z jejího deníčku: *Právě jedu s mamkou a tatškou do kabaretu na Zuzino vystoupení. Dost mě to zajímá a držím jí palce. / Už je přestávka a musím říct, že to zatím bylo hodně dobrý. Dokonce mi tatka koupil chlebiček. / Zase to začalo a zatím to vypadá dobře. / Už to skončilo (bohužel) a myslím, že to bylo úplně úžasný a strašně jsem si to užila a všechny čísla byly úžasný, takže prostě good. A myslím, že by se to mohlo opakovat častěji. Všechny holky tancovaly skvěle a úplně přesně se to hodilo k té hudbě.*

-KH-

BIG BAND ZUŠ VEVEŘÍ NA MEZINÁRODNÍM FESTIVALU EMJ

Již léta nese festival na svém praporu myšlenku „Alle Menschen werden Brüder“. Tato věta z oficiální hymny Evropské unie dokonale vystihuje poslání festivalu: spojit mladé lidi z celého světa, aby si vážili jeden druhého jako lidské bytosti a jako talentovaných hudebníků. Plný zážitků se do Brna vrátil i náš Big Band.

Evropský hudební festival pro mládež (Europees Muziekfestival voor de Jeugd, EMJ) je hudebním setkáním přibližně 3 000 až 5 000 dětí a mladých lidí do 28 let z celého světa. Meziročně se v rámci EMJ střídá sborové a instrumentální pojetí festivalu. Koná se během prvního květnového víkendu a do severolimburské obce Pelt (Belgie) přiláká přibližně 15 000 až 25 000 návštěvníků. Mezinárodní propojení prostřednictvím hudby je stěžejnější než body, které soubory po svém vystoupení obdrží od odborné poroty.

Brzy po svém založení v roce 1953 získal festival mezinárodní rozměr (1955) a během let se rozrostl v každoroční vrcholnou hudební událost plnou živého talentu a nadšení. Letos se ho 30.4. - 5.5.2025 zúčastnilo asi tři tisíce mladých hudebníků. Z největší dálky byl soubor z Kolumbie, zástupce mělo Německo, Itálie, Litva, Nizozemí, Rakousko, Polsko, Portugalsko, Španělsko, Slovensko, Turecko, Švýcarsko a samozřejmě Belgie.

Festival je také jedinečný tím, že se nejedná o tvrdou soutěž s poháry a peněžními cenami. Jde především o uznání mezinárodní odborné poroty, která uděluje body mimo jiné za formu, obsah, náročnost a provedení vybraných děl. Jejich konstruktivní zpětná vazba, odborné ocenění a vzájemná láska k hudbě jsou ingredience, díky nimž si festival udržel své místo.

Hudba tu zní různorodá, přehlídka nabízí šest kategorií: symfonické orchestry a žesťové soubory, jazzové soubory a big bandy, perkusní soubory, komorní ansámblы, smyčcové a symfonické orchestry, soubory s volným nástrojovým obsazením a lidová hudba a také soubory staré hudby. Přehlídka probíhá podle těchto kategorií na pěti různých pódiih ve městě.

Kromě hudební stránky je zde obzvlášť velký důraz kladen na setkávání a vytváření přátelství, sami organizátoři rádi používají slovo bratření. A mají tím na mysli jak vztahy mezi samotnými účastníky, tak propojení s místními obyvateli. Hudba posouvá hranice, rozšiřuje kulturní obzory a vytváří pouta na celý život - taková je myšlenka festivalu. Srdečný a vstřícný charakter festivalu je hluboce zakořeněn a vychází z křesťanského zázemí zakladatele Coninxu. Nejlépe to vyjadřuje bezmezný nasazení přibližně 600 dobrovolníků při přípravách i v průběhu akce. Od počátku také byli účastníci ubytováni v hostitelských rodinách, které otevřely nejen své dveře, ale také své srdce jiným kulturám.

Z brněnské ZUŠ Veveří se účastnil školní Big Band vedený Tomášem Prokopem, za Česko se na EMJ objevily ještě dva soubory z Olomouce a jeden z Cvikova. Šestnáct mladých muzikantů měli na starost tři pedagogové – Lucie a Tomáš Prokopovi a Vladimír Halíček. Jaké dojmy si přivezli? Pan učitel Prokop je nadšený: „Fantastické, naprostá senzace, doporučujeme zažít!“ „Skvělé, skvělé, skvělé,“ má jasno pan ředitel Halíček. „Úžasné zorganizované, nikde žádné zmatky, všechno klapalo, věděli jsme vše včas a přesně. Ubytování jsme byli v kempu, to bylo trošku překvapení, místo jsme předtím nějak neřešili, nakonec jsme dostali čtyři mobilheimy,“ oceňuje zvládnutou organizaci a zázemí akce paní učitelka Prokopová.

„Na místě jsme se se dozvěděli, že do průvodu, který je na konci soutěžního dne, je dobré něco zahrát. Dopředu jsme neměli nic nacvičené, Tak jsme to ještě na místě dávali dohromady, v jedné ubikaci jsme udělali společnou zkoušku,“ usmívá se Tomáš Prokop. V průvodu neměly jak hrát baskytary ani klavíristky, takže z repertoáru kapely se nedalo vybrat nic. Klavíristky pak nesly vlajky, kdo nehrál, zpíval. „Děcka moc chtěla něco opravdu českého, tak jsme nakonec zpívali Vysoký jalovec ve vlastní úpravě. Nečekal jsem, že si tak užijí tu polku, moc je to bavilo.“ A lidi kolem cesty taky, pohupovali se a tleskali do rytmu.

Mimo oficiální program si muzikantská výprava vyrazila na malý výlet do okolí – víte, že kousek od Peltu, u města Lommel, je Sahara? Jedná se o zatopený bývalý pískový lom, okolí nádrže tvoří velké plochy jemného písku, z kterých vyrůstají malé skupinky stromů či keřů. Nechyběla ani rozhledna a větrné mlýny. „Nachodili jsme pár kilometrů, jenže pak jsme chodili i celé odpoledne a za ten den jsme měli v nohách kilometrů opravdu hodně!“ dodávají účastníci.

Největším zážitkem byl pro zúčastněné závěrečný ceremoniál. Každý den se u jídelny sešly soubory, co ten den hrály, a zmíněnou promenádou se šlo městem až ke sportovní hale, kde se vyhlášovaly výsledky. Tam už hrál orchestr z Neerpeltu, který přichází vítat. Na jeho hudebnících byl vidět velký zájem o nástroje a o hraní v tomto orchestru, tvořili velké těleso o 50–60 lidech a vnímali jako velkou čest zde působit, je to opravdu mnohaletá tradice. Pak to začalo: videa, vlajky, orchestr... atmosféra nadšení a sounáležitosti. Slavnostní tanec s vlajkami, světla, barvy, hudba, spousta mladých lidí ale také mladší i starší generace.

„Neerpelt je festivalu plný, každý druhý, třetí dům má v okně vyvěšené logo akce, plakát, zapojuje se opravdu velké množství dobrovolníků. Když jsme mluvili se starostou, říkal, že město tím žije, půlka města je zapojená a všichni to dělají zdarma. Třeba v jídelně místní důchodci vydávali obědy, spousta rodin nabízí účastníkům ubytování, v průvodu šlo před každým souborem místní dítě a neslo ceduli s názvem města a státu, odkud soubor přijel,“ popisují přístup místních učitelé. A slova chvály mají i pro své svěřence: „Byli výborní, opravdu. Velmi spolehliví, co se řeklo, udělali, nachystaní na všechno.“

Celé sobotní odpoledne probíhaly hudební workshopy zaměřené na improvizaci různých stylů. Byly čtyři po hodině a půl, každý si mohl projít dva. Rytmický – tleskali, bouchali, contemporary – nemají noty, jen čáry a podle toho hrají, jak jim dirigent ukáže. Na dalším vymýšleli svoje rytmy, melodie, aby vycházely do daných taktů... Pedagogové zvláštní program neměli, mohli tak nahlížet do různých skupinek. Komunikační bariéru učitelé nevnímali. „Spíš na tom byli mladí mnohem líp, neměli problém si o cokoliv říct. Bylo super, že si jazyk mohli procvičit i na hudebních workshopech, které probíhaly v angličtině, takže prostě museli komunikovat,“ oceňují Prokopovi.

„Bylo to velké obohacení, po všech směrech. Slyšeli jsme spoustu kapel, mluvili s inspirativními lidmi, zažili jsme dynamiku hudby v pojetí různých národů,“ zakončuje dirigent. A pokud vás přece jen zajímá, jakou cenu si Big Band ZUŠ Veveří přivezl, je to 1. cena cum laude (s vyznamenáním)!

-KH-

MLADÉ VÝTVARNICE PŘIPRAVILY POZORUHODNÝ FESTIVAL

V neděli 4. 5. se v prostorách brněnské Káznice uskutečnil už 2. ročník výjimečné studentské akce – festival Lidskosti, kterou původně iniciovala Ester Aylin Yildizová a realizovala společně s dalšími studentkami i absolventkami výtvarného oboru naší ZUŠ z ateliéru Běly Zemánkové a dalšími členkami týmu. Festival s podtitulem Společný domov v Brně byl zaměřený na téma domova a spojení různých komunit, které v Brně žijí. Cílem bylo otevřít diskusi o tom, co pro nás domov znamená, a zda se v Brně skutečně cítíme doma. Téma bylo ztvárněno netradiční formou – prostřednictvím módní přehlídky a pestrého doprovodného programu zahrnujícího debatu, interaktivní instalaci, vernisáž fotografií, hudbu i společné stolování s ochutnávkou tradičních jídel.

Celý festival probíhal pod záštitou první dámy Evy Pavlové. Program odstartoval v umělecké instalaci Pokoj, kterou navrhly, vytvořily a představily současné studentky Ester Aylin Yildizová, Agáta Halasová, Natálie Kuželová, Helena Pavelková i absolventky VO: Gita a Gréta Šnáblovy, Apolena Dofková, Anna Minaříková a Vendula Reichmanová. Instalace se stala symbolickým prostorem pro sdílení a setkávání.

Na instalaci navazovala hostina, na které se podílely zástupkyně a zástupci různých komunit – turecké, vietnamské, ukrajinské, české, slovenské a romské. Každá z nich připravila tradiční pokrmy, které mohli návštěvníci ochutnat. Tyto komunity zároveň sloužily jako inspirace pro vznik šesti modelů šatů, které představily jejich kulturní identitu a estetiku.

Následovala vernisáž fotografií modelů šatů od Gréty Šnáblové a poté i samotná módní přehlídka. Čtyři z šesti předváděných modelů navrhla a ušila Ester Aylin Yildizová. O grafickou stránku se postaraly absolventky Veronika Pilerová a Gita Šnáblová.

Celý den se nesl ve velmi přátelské a otevřené atmosféře, návštěvnost byla vysoká a odezva publika velmi pozitivní. Program vyvrcholil neformální afterparty.

Festival Lidskosti byl silným příkladem mezigenerační i mezikulturní spolupráce a kreativity mladých lidí. Jsme hrdí, že se na něm mohly podílet i naše žákyně a absolventky.

Více informací najdete na instagramu a facebooku: @lidskosti

Mgr. Běla Zemánková, Hana Crháková

DĚTI Z VÝTVARKY TVOŘILY PRO HOSPIC

Čtrnáctý ročník tradičních Velikonočních slavností proběhl opět na náměstí Svobody. Tyto jarní trhy v samém centru Brna nabídly od 11. do 20. dubna 2025 celkem 40 stánků s velikonočním zbožím, řemeslnými výrobky, jako je proutěné zboží, pomlázky, keramika, šperky, dekorační výrobky či velikonoční kraslice... Jeden stánek bývá vyhrazen pro prezentaci neziskového sektoru. A právě sem směřovalo snažení šikovných dětí a jejich laskavých učitelek z naší výtvarky.

Děti tak mohly zažít, že i ony mohou přiložit ruku k dílu a že jejich práce pomůže a udělá radost i někomu úplně cizímu.

„Odesli jsme na ten stánek 180 vejďunek, s jednou skupinou jsme se i vystřídali u prodeje – část byla chvilku ve stánku a lákala lidi, aby přispěli. Není to klasický prodej, mají tam takovou tu zapečetěnou sbírkovou pokladničku, takže nemůžou vrátet ani rozměňovat. Další část skupiny mezitím opodál kreslila. Potom se skupinky vystřídaly... Přišlo mi dobré, že děti viděly, že není úplně snadné získat od lidí peníze. V podstatě by mělo být jedno, co je na stánku za zboží, protože je to vlastně odměna za příspěvek, ale tak jednoduše to bohužel nefunguje... Před akcí jsme ještě s Bělou a Františkou navlékaly všechny kraslice na mašličky, tak jsme opravdu všichni spojili síly pro dobrou věc!“ popisuje své dojmy učitelka Hanka Crháková.

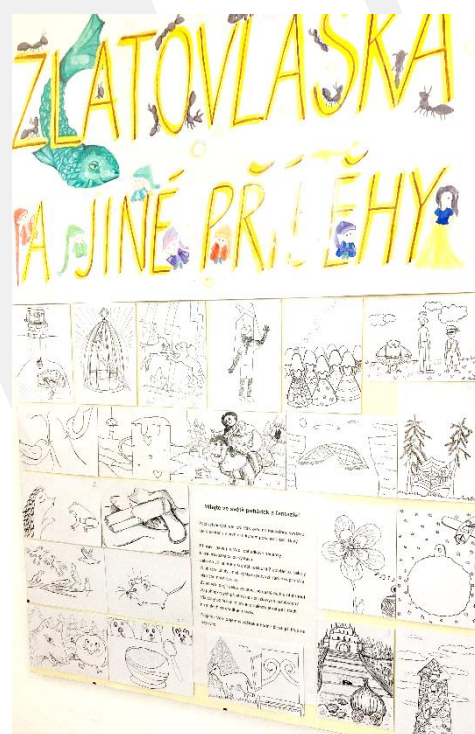

POHÁDKOVÉ HÁDANKY – pojdte si je zkusit!

Součástí aktuální školní výstavy Zlatovláska a jiné příběhy je i zábavná pátrací hra – úkolem je doplnit správné názvy dvaceti pohádek zobrazených na výstavních panelech. Na vybraných černobílých obrázcích formátu A5 je vždy lehce tužkou dopsané jeho číslo – dívat se musíte proto opravdu pozorně. Panely s výstavou jsou v obou vyšších patrech školy. Zapište své odpovědi do připraveného seznamu, který najdete na chodbě na stolku. Svá řešení pak doneste do výtvarné třídy (horní patro, v místě nad koncertním sálem), kde za správné odpovědi dostanete malou sladkou odměnu.

Hra se zatím těší zájmu dětí, rodičů a prarodičů, paní učitelky potvrzují kladné ohlasy. Výstava zde bude instalována do poloviny června, než ji vystřídá absolventská výstava, tak si to nenechte ujít!

Za pozornost určitě stojí i pohádkové komiksy. Děkujeme výtvarnému oddělení jak za krásnou jarní výzdobu, tak i za vítané hravé zpestření času stráveného na chodbách školy.

POHÁDKOVÉ HÁDANKY

Na této stránce jsou uvedeny 20 pohádkových hádanků. Každá hádanka je doplněna obrázkem a textem. Úkolem je doplnit správné názvy pohádek do tabulky.

1	11
2	12
3	13
4	14
5	15
6	16
7	17
8	18
9	19
10	20

ROZHOVOR – akordeonista Denys Povoznikov

Při nahrávání rozhovoru jsme prošli školou do třídy, kde se učí akordeon, a telefon rázem určit, že jsme přešli z Veveří do Mučednické. Není to znamení, že ne?! Nebojte, v rozhovoru se sympatickým a nadšeným panem učitelem se přesvědčíte, že učení – mučení tady neplatí.

Jak Tě napadlo věnovat se akordeonu, kdy ses k tomu dostal a jak se to stalo, že jsi u toho vydržel?

To je dobrá otázka! Začal jsem hned na škole akordeonem, maličkým knoflíkovým. Hudba mě lákala odjakživa. Moje babička z mamčiny strany hezky zpívá. Má krásnou ukrajinštinu, takovou literární. Zpívala lidové písničky i estrádu, když vařila... Taký jsem vytahoval pásky z kazet, když odešly s mamkou na tržiště. Moje první setkání s akordeonem bylo na půdě, kde jsem ho našel, ale hodně klapek nehrálo, takže ruce pryč! A pak, když jsem nastupoval do školy (byla to základka, víceletý gympl a ZUŠka v jednom), měli jsme si povinně vybrat nástroj. Předtím byl koncert pro uchazeče, protože děti v tomto věku ještě neví, co je hudba a na co chtějí hrát. Já jsem na ten koncert nechtěl, říkal jsem: „Půjdeme radši domů.“ Nejprve hráli klavíristi a já jsem hned odkýval, že na to půjdu. Pak hrál jeden houslista a na klavír jsem hned zapomněl. Ale to ještě nebylo ono. Pak, v závěru, hrál akordeonista na knoflíkový akordeon. Hrál skladbu, se kterou jsem pak já nastupoval na konzervatoř.

Byl to žák mojí paní učitelky. Kvůli zranění přišel o prst. A paní učitelka v pohodě, hlavně ať se vrátí. On s obavou, s brekem přišel a ona mu řekla: „Vezmi akordeon. Kdo ti řekl, že už nebudeš moct hrát? Potřebuješ na to čtyři prsty. Použij palec!“ A on pak vystudoval konzervatoř... A byl pro mě takovou inspirací.

On měl stejnou učitelku jako Ty? Vypadá, že si uměla se vším poradit.

Ano, ano... No... ta byla krutá :-D Přísná, ale spravedlivá. A hodně toho, co mám v životě a co jsem dosáhl, je díky ní. Říkal jsem jí to.

Taková zpětná vazba musí učitele potěšit!

Včera jsem dostal takovou hezkou zpětnou vazbu. Přišla jedna holčička do hodiny a říká: „No já se tak těšila na tu hodinu akordeonu! A málem jsem nešla, mamka říkala, že jsem zlobila a za trest mě omluví a nepůjdu.“ Chápeš? Je trest nejít na akordeon! „A já mám ty hodiny tak ráda!“ Uznávám, je to trochu herečka :-D Ale bylo to milé!

Co Tě na učení nejvíc baví?

Vidět, jak se děcka vyvíjejí. Když je to ten první rok, je důležité, aby pracovali. A pak po půl roce už umíme zahrát konečně doprovod, nějaké jednoduché písničky. Do té doby se učí sedět, kde si to opřít, osamostatňovat prsty, ovládnutí nástroje – má 7 nebo 8 kg! Ale i když to vypadá, že to není pro malé, tak já říkám, čím dřív začít, tím líp. Pro děti Jsou i menší akordeony. Doma mají jeden, ve škole druhý, aby to nemuseli nosit. Škola je půjčuje.

A jaký je rozdíl mezi klávesovým a knoflíkovým? Mají stejný rozsah?

Právě že ne. V levé ruce mám vždycky akordy. V pravé mám u klávesového dvě oktávy, ale tady jich mám víc! (vůbec nevím kolik, pan učitel předvádí akordeon a hraje tam toho hodně! – pozn.red.). A víš, co ještě mám? Rejstříky, jako varhany! A dražší akordeony mají tlačítko a v levé najednou nemáš akordy, ale melodický bas.

Hodně lidí se ptá, na co se hraje líp – no na knoflíky! Tóny nejsou tak daleko od sebe jako na klávesách. A děti hrají 9 let na klávesový nástroj a pak si stejně na konzervatoř musí pořídit knoflíkový. Proto je moje vize mít aspoň nějaké takové nástroje i ve škole. Když budu mít šikovného hráče, který by mohl na konzervatoř nebo na nějakou mezinárodní soutěž, ať jsme na to připravení a nemusí to být takový šok.

Fakt můžeš hrát na akordeon skladby pro varhany?

No jasně! Tomu se říká transkripce. I klavírní skladby zahraješ, na absolventském koncertě jsem hrál Čajkovského. Ale to klavíristi neslyší rádi. Ale ne všechno se dá zahrát, nemám pedál. Musím podchytnout a táhnout.

Jak ses dostal k nám na školu? A vlastně do Česka...

Přišel jsem v roce 2018, ze základky na konzervatoř.

A proč do Brna? Když je u vás tolik hudebních škol.

Bylo více důvodů. Od toho roku 2014 ta situace... bylo to pořád horší. Táta sem jezdil, má tu trvalý pobyt. Už tu bydlí i babička i sestra, té bude 15, bydlí s tátou.

Vnímal si, že Češi jsou jako národ jiní?

Vždycky to záleží na člověku. Patnáct let jsem žil na Ukrajině, tady sedm. Národnost mi o člověku nikdy neřekla nic. Spíš to, co říká. A pak hlavně to, co dělá.

Jak se ti tu zvykalo? Bylo to „hudba nás spojuje“? Nebo tě táta seznámil? Nebo to bylo náročnější?

Mě nikdo s nikým neseznamoval, mě přivezli, byli se mnou tak maximálně týden a pak jsem byl sám na intru. Nová škola, nové město, nový stát, nevím nic, mám nový nástroj. Nevíš, co dřív, jazyk, hra na nástroj, ostatní předměty? To bylo šílené.

Takže Ty jsi tu 7 let a za tu dobu jsi stihl krom studia nastoupit na čtyři školy jako učitel? To teda jedeš!

Takhle jsem nad tím teda neuvažoval! Teď dodělávám konzervatoř a učím. V pubertě jsem si myslel, že budu jen hrát. Pak jsem zkusil práci v ZUškách a teď chci dělat obojí. Práce s dětmi mě baví.

Jaké máš oblíbené jídlo?

Krabí salát.

Stiháš ještě něco jiného? Něco na odreagování?

Tak filmy. Marvel – Avengers, teď prý bude ta Fantastická čtyřka, ale já tomu moc nevěřím, že to může být stejně dobré jak jednička. Ale mám rád i staré filmy – ze sovětské doby, americký filmový popík třeba od 90. let, kriminálky...

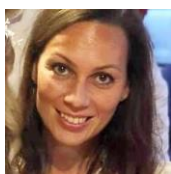
Co Ti na hodině zvedá náladu?

Když něco řeknou! :-D Hrajeme, hrajeme a najednou to nějak okomentují. Co myslí, to říkají! Ale záleží. S introverty je to trošičku těžší. Když se zeptáš, jak se máš, on na to, že dobře. A jiného dítěte se zeptáš a jede, valí. Hudba předpokládá, že bys měl ty emoce přes nástroj nějak uvolnit. U těch introvertních vidíš pak po čase více uvolnění, více odvahy, občas řeknou vtip. A to mě baví. Vidět, jak se vyvíjí.

Je to práce, která není vidět. Ve škole jich je plná třída, ale tady v ZUŠ s dětmi můžeme pracovat individuálně. Proto mám tak rád svou paní učitelku. Nebyly to jen hudební hodiny, učila mě základním věcem života.

ROZHOVOR – maminka Veronika Langová

Paní Langová je téměř stálou součástí osazenstva chodeb školy. Potkáte ji u nás několikrát týdně, protože je to školní nadšenec. Povídaly jsme si hlavně o motivaci, o hodnotách ZUŠky i o síle pozitivního přístupu.

Říkala jsi, že jste jako rodiče ZUŠkou neprošli, přesto jste ji pro Lili zvolili, chodí rovnou na dva nástroje a do souborů. Proč jste dali přednost ZUŠ před obrovským výběrem jiných kroužků?

Ve školce nám řekli, že má zkříženou lateralitu. Tak jsme s manželem vymýšleli, co pro ni udělat, aby se hemisféry propojily, nedoporučuje se třeba žádný jednostranný sport. A Petra (manžela) napadlo: klavír! Tam musí pracovat s každou rukou zvlášť a ještě jednotlivě valí prsty. A protože jsme měli školku na Veveří, řekli jsme si super, popojedu jen o kousek výš. Zrovna byly tou dobou talentovky, tak jsem ji přihlásila, bylo jí 4,5 roku. Z anglické školky ale neuměla ani jednu písničku česky, ani jednu! Tak jsme si je začaly pouštět v autě a zpívat si. Na talentovkách v ní ten talent objevila paní učitelka Kubátová, tak si ji tenkrát vzala pod křídla a hned s ní začala hrát na klavír. Zjistili jsme, že má Lili perfektní sluch. Překvapilo nás, kde se to v ní bere.

Manžel sice chodil asi dva roky do klavíru, ale tam byl učitel, který mu řekl: „Sedni a hraj!“ a sám si vzal destičku, na ní si ukrajoval chleba a salám. „Venku jezdili děcka na BMX dráze, já jsem tam seděl a díval se na učitele, jak jí salám, a já jsme mu k tomu měl hrát,“ říká. Tak brzo začal chodit „za klavír“.

Co od umělecké školy čekáš? A co čeká Lili?

My jsme nečekali nic, my jsme chtěli spojit hemisféry. A to se povedlo. A když se zeptáš jí, tak Ti řekne, že jednou bude slavná. Ona se nebojí, publikum miluje, trému má akorát před písemkou. Ráda navazuje kontakt očima, užívá si aplaus, nabíjí ji to.

Vnímáš, že se dítě krom nástroje naučí ještě něco jiného?

Konkrétně tato škola zvládne, bavili jsme se o tom s Petrem, kreativní rozvoj celé její osobnosti. Není to jen ve hře na klavír a housle, ale i ve společenském chování, v seberealizaci, učitelé jsou tu vůči děčkám hodně přátelští a přitom mají od dětí respekt. Dokážou s nimi fungovat kamarádsky a pěkně jim to podat.

A děcka fungují vůči učitelům s respektem a úctou a baví je to. Těší se do školy. Lili jsem nikdy nemusela přemlouvat ke cvičení.

Kdyby ses zeptala učitelů, tak Ti ale řeknou, že tak motivovaných dětí není rozhodně většina. Ale kdo chce, má určitě z čeho čerpat.

I v těch uskupeních, souborech, se učí pomáhat jeden druhému, fungovat jako orchestr je o vzájemném napojení a o tom, že chtěou. Co těm děčkám dnes chybí, je disciplína. A když ji vozím a čekám tady na ni, dávám tomu taky tu důležitost. A pravidelnost. I tak se učí disciplíně.. Určitě pomáhá i vzájemná komunikace rodičů a učitelů, kdy sledujeme společný cíl. A s paní učitelkou i panem učitelem si vždycky najdeme čas, abychom se potkali i o prázdninách.

Našli byste nějaké propojení toho, co se naučí tady a co je důležité i ve vaší práci, ačkoliv je to úplně jiný obor?
Jsme strojařská firma, já pracuji jako účetní. Určitě ta disciplína, pak taky pečlivost, vytrvalost ...

Lili teda chce být slavná, a Ty? Čím jsi chtěla být v jejím věku?

Já jsem chtěla být jeptiška – naši mě tak nikdy nevedli, ale mně se líbilo, že pomáhají těm lidem. Pak jsem chtěla být veterinářka. Ale když vidím krev, tak omdlávám, tak jsem to zavrhlá. Lili chce být taky veterinářka a taky omdlí při pohledu na krev, tak třeba mořská bioložka, tam nemusí píchat injekce. A když bude chtít k tomu konzervatoř... myslím, že když tě hudba provází celý život, tak to je to nejlepší, co může být.

Co oceňuješ na naší škole?

Tato škola vychovává děvka úplně jinak. I to, že Lili hraje v těch orchestrech – dělá jí to přátele do života. Pak ať půjde na jakoukoliv školu, gympl, nevíš, kde koho potká, ale ti přátelé ze ZUŠky jí zůstanou. Vnímám tady funkční vztahy, mají nějaké společné hodnoty, úroveň, společenské chování, vychovává ji to za mě dobře.

Nepotkala jsem tu špatné učitele. Jak je vnímám ze setkání na chodbách, i ti, se kterými jsme nějak spolupracovali, paní učitelka Kubátová, pan učitel Bělohlávek, pan učitel Zeman... To, jak pracují s děckama, to je úplně někde jinde, to vnímám opravdu jako výjimečné.

Vylepšení?

Parkovací místo! Jsem tady pořád, potřebuji parkovat :-D

Tvoje osobní motto?

Ve své přítomnosti tvoř co nejlepší budoucnost svojí minulosti

Chceš něco vzkázat dětem, učitelům, komukoliv?

Ať dělají to, co dělají, dál, tak, jak to dělají, tak je to úplně nejvíc. Já su fakt strašně spokojená, já to tady mám tak ráda, jakože fakt jako jo! 😊

SMYČCOVÝ ORCHESTR ŽRALOCI

Členy orchestru jsou převážně žáci smyčcového oddělení ve věku **od 10 let až do konce 1. stupně ZUŠ**. Od roku 2023 převzala orchestr paní učitelka Elen Machová.

„Chci, aby muzika byla jejich přítel, aby se v tom našli. Jakkoliv jim bude, můžou se z toho vyhrát, je to parták na celý život,“ říká paní učitelka Elen. Ačkoliv se sama věnuje převážně barokní hudbě, říká, že má ráda jakoukoliv dobrou muziku, a tak s dětmi hrála třeba už i písničky od skupiny Abba.

„Inspirací jsou mi děcka. Hraju s nimi a pak mě napadá, co by se jim dobře hrálo. Často je potřeba jim skladby upravit podle aktuálního složení orchestru a schopností hráčů.“

Repertoár a vize

„Na starší hudbě se naučí víc vnímat, cítit, najít ty emoce. Muzika jsou jedny velké emoce. Děcka už poznají dobrou muziku, kvalitní, fajnšmekrovskou :-). Co je nabitě energií. Ráda bych jim střídala žánry, aby poznali, že v každé muzice si to můžou užít.“

Nikdo nemůže odejít z koncertu a zeptat se, co bude k večeři. Musí ho to dostat. To chci, aby se naučili.“

Zkušenosti

Ansámbl doplněný i o žáky dalších hudebních oddělení (dechové, bicí a klavírní) uskutečnil již řadu projektů, některé i ve spolupráci s nehudbními obory (výtvarným, tanečním). Hrává na koncertech v rámci školy (např. slavnostní v Konventu a Besedním domě, ZUŠka na vzduchu), účastní se akcí ve městě (ZUŠ open, Minská open, festival Mozartovy děti).

Žraloci se učí i mezinárodní spolupráci – připravili už několikrát společný program se zahraničními partnery z Lipska (provedení 2x Lipsko, 2x společně vystoupili v Brně).

Zajímavost – jak orchestr vznikl

Když se vedení školy ujal současný pan ředitel Halíček, formuloval vizi danou heslem „Nech svůj talent růst“ a ve spolupráci s ochotnými pedagogy se dětem otevřely nové možnosti souborové a projektové výuky.

Tak v roce 2018 vznikli Žraloci. Zkušená pedagožka Věra Mikulášková se k tomu postavila čelem, a to doslova – stala se zakladatelkou a první dirigentkou tohoto orchestru. „Nechej mi volnou ruku. Když mi koupíš noty, uděláme orchestr,“ slíbila. A jak řekla, tak udělala. Jejich první společné dílo byla Mořská suita od Katie a Davida Blackwellových, ve které najdete i část „Žralok útočí“. Když přišlo na vymýšlení názvu orchestru, děti samy rozhodly, že se bude jmenovat Žraloci.

Žraloci vedení MgA. Elen Machovou se schází v pátek 15.10 – 16.45v divadelním sále.

Děti hrající na smyčcové nástroje se mohou zapojit do společného hraní již od prvních ročníků a postupně projít všemi orchestry různé úrovně až do konce svého studia. Takto mají možnost etablovat se na velkých společných projektech. Pro nejmenší hráče je určen orchestr Rybičky, odkud přechází do Žraloků, starší mohou pokračovat třeba v Ensemble MiDiversa, velkém symfonickém orchestru.

Orchestry jsou pro žáky naší školy a jsou pro ně zdarma, za hodiny navíc nic nepříplácí. Máte – li prostor a chuť, přidejte se, víc lidí, víc muziky!

Z generálky Mořské suity, vystoupení bylo připraveno společně s tanečnicemi.

Krajské kolo soutěže orchestrů, duben 2025

SMYČCOVÝ ORCHESTR RYBIČKY

Rybičky, Rybičky, z Veverí jedou! Přijďte mezi nás!

Ačkoliv jde o orchestr s převahou smyčcových nástrojů, vezmeme i jiné nástroje, které s námi chtějí hrát.

Rybičky jsou brněnská rarita. Takto malé děti mohou chodit na pár školách do cimbálky, ale smyčcový orchestr pro tuto věkovou kategorii je jen u nás – děti se mohou přidat už od 1. ročníku!

Orchestr Rybičky vznikl v roce 2021 oddělením mladších dětí od orchestru Žraloků. Žraloci tou dobou hráli dva roky a malé děti do orchestru přibývaly. Skladby se jim přizpůsobovaly a starší děti se začínaly nudit, tak bylo rozhodnuto – vznikly Rybičky.

Orchestr, ve kterém je kolem 25 žáků, studuje samostatný repertoár, ale také se v rámci možností již částečně podílí na společných projektech, spolupracuje i mezioborově. Děti vystupují i na větších akcích, jako jsou třeba Mozartovy děti na Náměstí Svobody.

Není to jen o hudbě

Děti se v orchestru učí týmové práci. Je to výborný doplněk k individuální výuce, kde je jasný řád. V orchestru jde o vnímání ostatních, o spolupráci.

Tlak tady nevyvíjí učitel, ale jeden žák na druhého, jak po sobě pokukují a chtějí to zahrát líp. Navíc nechtějí potopit jeden druhého.

„Nejlepší je, vidět, že to děti baví, respektují se, je tam souhra, společenství. Jsou dobrá parta, je to vidět i o přestávkách. A když si spolu rozumí a umí si i naslouchat, pak spolu dokáží i hrát,“ prozrazuje své pedagogické postřehy paní učitelka Mikulášková.

Repertoár

Hrajeme lidovky, skladby od K&D Blackwell, české autory. Občas sáhneme i k dalším, většinou zahraničním materiálům, které vychází z houslové tvorby.

„Vybírám jednoduché skladby se snadnou formou ale pěkným efektem. Za tu letitou praxi už mám naposlouchanou spoustu věcí, chodila jsem na různé semináře a kurzy, sháněla materiály k tomu, co mě zaujalo třeba na soutěžích,“ upřesňuje paní učitelka Mikulášková.

Vize

Chci děti připravit dobře do Žraloků, aby nehrály noty – kuličky, ale hudbu, aby hudbě rozuměly. Nadchnout děti pro hru na smyčcový nástroj.

Víte, že...?

Hned po svém oddělení se od Žraloků vyhrály Rybičky 1. cenu na soutěži orchestrů a souborů pořádanou MŠMT (koná se každé 3 roky). Měly nejvíce bodů a měly se tak stát i absolutním vítězem soutěže, ale protože byly zařazeny v kategorii bez možnosti postupu, porota se nakonec rozhodla udělit tento titul orchestru v postupující kategorii. Byl to skvělý úspěch a krásný zážitek!

Rybičky mají hodinu v pátek 13.30 – 15.00 v divadelním sále, vyučuje Věra Mikulášková a Michaela Čejková.

HUDEBNÍ LUŠTĚNÍ

1. V každém vodorovném řádku je jeden pojem, který k ostatním nepatří, najdi ho a podtrhni:

1. KŘÍŽEK	BÉČKO	ODRÁŽKA	HOUSLOVÝ KLÍČ
2. PIANO	FORTE	PIANISSIMO	PRESTO
3. KLAVÍR	BUBÍNEK	DŘÍVKA	TRIANGL
4. TRIO	KVARTETO	RONDO	SEXTETO
5. POLKA	OPERA	VALČÍK	FURIANT

2. Z osmisměrky vypiš názvy osmi hudebních nástrojů a napiš, jejich druh (strunné, dechové, bicí):

L	G	N	O	G	K	Y	
N	E				L		
A	U	S		E	A		F
R		O	N		V		A
A		I	Z	Í	Í	F	G
T	Č			O	R		O
Y				A	P	O	T
K			H				H

1. _____	_____
2. _____	_____
3. _____	_____
4. _____	_____
5. _____	_____
6. _____	_____
7. _____	_____
8. _____	_____

3. Spoj čarou, co patří k sobě:

DIRIGENT	SMYČEC
ORCHESTR	TRSÁTKO
POLKA	DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ
OPERA	DIRIGENT
KYTATRA	TAKTOVKA
HOUSLE	TANEC VE DVOUČTVRŤOVÉM TAKTU

4. Šifra: Sloupce s písmeny seřaď podle číslic tak, aby vznikl souvislý text, který se čte vodorovně po řádkách. Tento text napiš na linku.

3 1 2 5 4

B L I E R

J T O T E

T E X U H

B D E Í N

D H O L Í

A A N Ř P

L Í K D A

E O P Y R

Text: _____

Řešení:

1. Houslový klíč, presto, klavír, rondo, opera
2. Kytara – strunný, harfa – strunný, klavír – strunný, činely – bicí, gong – bicí, fagot – dechový, lesní roh – dechový, pozoun – dechový
3. Dirigent – taktovka, kytara – trsátko, housle – smyčec, orchestr – dirigent, opera – divadelní představení, polka – tanec ve dvoučtvrtovém rytmu
4. Libreto je text hudebního díla, například opery.

Autor Mgr. Ilona Jílková, ZŠ Studánka

SOUTĚŽ „NAVRHNI MASKOTA“

Příští rok oslaví naše škola 75. výročí založení. Chystáme zvláštní programy pro tuto příležitost, které bychom chtěli propojit symbolickou postavičkou – maskotem. Pomůžete nám?

Navrhněte podobu průvodce, který bude symbolizovat naši školu. Vítězný návrh se objeví na tištěných školních materiálech i v online prezentaci školy, promění se také v přívěšek, možná dokonce v plyšáka! Maskot může mít souvislost s výročím, nebo může jednoduše vystihovat naši školu.

Věřte, že žádný dobrý nápad se neztratí. Návrhy posílejte na media@zusveveri.cz do 6.6.2025, můžete je také odevzdat své paní učitelce. Budeme se těšit!

PŘIDEJTE SE DO NAŠEHO SBORU

Znáte One voice children's choir? Nebo Color music? Tak to je naše vize, tak bychom chtěly, aby vypadaly naše sbory. A co nám k tomu chybí? No hlavně vy!

Škola je plná šikovných muzikálních dětí a my vás tímto zveme do svých řad! Můžete přijít, i když nechodíte na sólový zpěv. Dokonce můžete přijít, i když na nic nehrajete a jste třeba v jiném než hudebním oboru.

Sbory pravidelně vystupují na školních akcích – na reprezentačních koncertech, na happeningu ZUŠka na vzduchu, umí ozdobit vernisáž i připravit společný projekt s některým z našich orchestrů.

Máš rád(a) hudbu? Zpíváš si rád(a) doma, ve škole nebo jen tak pro radost? Přidej se k nám!

Náš dětský sbor hledá nové zpěváčky, kteří chtějí zažít spoustu legrace, nová přátelství a hudební dobrodružství.

Nábor do obou sborů proběhne 9. 6. 2025 v ZUŠ v čase 15. 30–17 h. Přijď, kdykoliv se Ti to bude hodit. Budou zde obě paní učitelky, můžeš se i na cokoli doptat.

Co byste možná chtěli ještě vědět:

Sboreček: pro děti 5-12 let, vede paní učitelka Markéta Szendiuchová, zkoušky ve středu 15.30 – 16.15

Sbor: pro děti a mládež od cca 13 let, vede paní učitelka Romana Kružíková, zkoušky v pondělí 16.15 – 17.45

Sbor je pro žáky ZUŠ Veveří zdarma. Pokud ale chcete vzít kamaráda nebo kamarádku, kteří k nám zatím nechodí, dá se to taky domluvit za přátelskou cenu (asi 900 Kč za pololetí).

POZVÁNKY na květnové akce

PĚVECKÝ KONCERT

PONDĚLÍ 19. 5. 2025 18:00

KONCERTNÍ SÁL ŠKOLY

www.zusveveri.cz

MÁJ V KOSTCE

20. 5. 2025 17:15 A 19:00 HOD.

DIVADELNÍ SÁL ŠKOLY

Žáci R. Novotného uvádí představení na motivy
lyricko-epické poemy Máj od K. H. Máchy
doplněné o úryvky básní S. K. Neumanna

www.zusveveri.cz

ABSOLVENTSKÝ KONCERT

NEDĚLE 25. 5. 2025 15:00

KONCERTNÍ SÁL JAMU

KOMENSKÉHO NÁMĚSTÍ 6

www.zusveveri.cz

ABSOLVENTSKÝ KONCERT

ÚTERÝ 27. 5. 2025 18:00

KONCERTNÍ SÁL ŠKOLY

www.zusveveri.cz

Survivor

AC/DC

BON JOVI

ROCKIN' RASCALS

 ZUŠ
VEVERŘÍ

PÁTEK 30. 5. V 18:00, DIVADLO STUDIO V, VEVEŘÍ 133

Červen

3. 6. Absolventský koncert, Křišťálový sál Staré radnice

8. 6. Taneční vystoupení třídy Pavly Šebíkové, Divadlo na Orlí

11. 6. Absolventský koncert, Barokní sál Místodržitelského paláce

12. 6. ZUŠka na vzduchu, park u radnice MČ Brno – Žabovřesky, Horova

18. 6. Vernisáž absolventské výstavy

19. 6. Absolventský koncert, koncertní sál školy

Úplný přehled akcí bude upřesněn v červnovém v newsletteru

Tento školní časopis vydává
Základní umělecká škola Brno, Veverí, příspěvková organizace
Veverí 944/133, 616 00 Brno
e-mail: media@zusveveri.cz, tel.: 737 811 152
www.zusveveri.cz

